

Mindst 10 Aars Tjeneste og 40 Aars Alder burde formentlig kræves — foruden de under I) og II) nævnte Betingelser.

Med Hensyn til de under Nr. 2 omtalte Personer: Præster for evangelisk-lutherske Frimenigheder uden teologisk Embedseksamen, kan Fakultetet ikke finde en almindelig Regel som den i det høje Ministeriums Skrivelse nævnte tilraadelig, da den vilde aabne Udsigt til, at et hvilket som helst lille Frimenighedssamfund, der opfylder Betingelserne i Lov 28. September 1918, fik det i sin Magt at omgaa Princippet om Teologers Eneret til Præsteembederne. Skulde der være ikke teologiskuddannede Frimenighedspræster, som det fandtes nødvendigt at give Adgang til Folkekirkens Embeder, turde en Undtagelseslov, der konkret nævnedes de paagældende Personer og Menigheder, være at foretrække.

Under Nr. 5 nævner Ministeriets Skrivelse Personer, der uden at opfylde nogen af fornævnte Betingelser paa anden Vis gennem deres Arbejde til Kirkens og Menighedens Tary har vist sig i Besiddelse af de Egenskaber, der kræves til Præstegerningen. Hvis der skulde findes saadanne Personer, og det fandtes nødvendigt at ansætte dem som Præster, vilde ogsaa her visse forebyggende Forholdsregler være at træffe. Men da denne Kreds af Personer ikke er skarpt afgrænset, synes det vanskeligere at finde virkelig virksomme Kauteler, og den yderste Forsigtighed turde være at anvende i hvert enkelt Tilfælde. Foruden de ovenfor under I) og II) nævnte Betingelser turde der maaske være Grund til at kræve mindst 40 Aars Alder, samt at paagældende ikke havde indstillet sig til den teologiske Embedseksamen uden at bestaa den.

Blandt de under Nr. 5 nævnte Personer er der en Klasse, som snarere end andre Ikke-Teologer kunde antages at egne sig til at blive Præster, nemlig saadanne, som har bestaaet en anden akademisk Embedseksamen end den teologiske, derunder saadanne, som er candidati magisterii under det filosofiske Fakultet med Kristendomskundskab som et af Fagene. De har den Udvikling, som en videnskabelig Embedseksamen er Udtryk for; og det kunde maaske tages under Overvejelse, hvorvidt der — midlertidig — burde gives dem nogen Begunstigelse. Tden videre at give dem Adgang til Præstestillingen turde ikke være tilraadeligt, da det vilde indeholde et Motiv til at foretrække at tage en anden Embedseksamen fremfor den teologiske, altsaa bidrage til at gøre en forhaanden-værende Kandidatmangel kronisk. Men der kunde under en Kandidatmangel maaske være Grund for de kirkelige Myndigheder til særlig at være opmærksomme paa, om der i Tilfælde, hvor det alligevel fandtes nødvendigt at gaa udenfor Kredsen af teologiske Kandidater, skulde findes saadanne Ansøgere, der da vilde være at foretrække for andre Ikke-Teologer. Den ovenfor omtalte af Præsteforeningens Repræsentantmøde vedtagne Udtalelse omtaler i sit andet Punkt den Mulighed, at der kunde indrømmes saadanne Personer (Repræsentantmødets Udtalelse synes for øvrigt at tænke paa en noget videre Kreds end Personer med en Embedseksamen) Lettelser i den teologiske Uddannelse. Den her fremsatte Tanke turde maaske fortjene Overvejelse, hvis der — hvad Fakultetet ikke haaber — skulde indtræde en varig Kandidatmangel. Men overfor en øjeblikkelig Kandidatmangel vilde der ad den Vej neppe naas noget effektivt.

Fakultetet skal sluttelig tillade sig gentagende at tilraade, at en eventuel Lov om Ikke-Teologers Adgang til Præstestillingen — forsaavidt man ikke kunde indskrænke sig til en Undtagelseslov — maatte faa Midlertidighedens Karakter, saaledes at den, hvis den ikke blev fornyet, bortfaldt efter et kortere Aaremaal, f. Eks. 5 Aar.

P. F. V.

J. C. Jacobsen.

Til Kirkeministeriet.